

صحيفة الحسين عليه السلام

[199] من عطا کردی، واگر تمام جهانیان از آغاز تا پایان مرا در ذکر نعمت‌های کم‌کنند من و آنان قادر به ذکر آنها نیستیم. پاک و منزهی و برتر و والاتری، پروردگار کریم بزرگ و مهربانی که عطا‌هایت شمرده نشده و ثنات به نهایت نمی‌رسد، و نعمت‌هایت را پاداش نتوان داد، بر محمد و خاندانش درود فرست، و نعمتت را بر ما تمام گردان و به طاعتت سعادت‌مندان نما، پاک و منزهی، معبودی جز تو نیست. خدایا ! تو اجابت‌کننده بیچاره، و بر طرف‌کننده بدی، و فریادرس گرفتار، و شفادهنده بیمار، و بی‌نیازکننده فقیر، و جبران‌کننده شکست‌خورده، و رحم‌کننده کوچکترها، و یاریگر بزرگان، پشت و پناهی نداشته، و توانا تر از تو کسی نیست. و تو برتر و والاتری، ای رهاکننده در بندشدگان اسیر، ای روزی‌دهنده کودک خردسال، ای حافظ ترسوی پناهجو، ای آنکه شریکی نداشته و وزیر ندارد، بر محمد و خاندان او درود فرست، و در این شامگاه به من عطا کن برترین چیزی که عطا کرده و به یکی از بندگان داده‌ای، از نعمتی که بخشیده‌ای و عطا‌هایی که تجدید می‌کنی، و بلایی که برمی‌گردانی، و گرفتاری که برطرف می‌کنی، و دعائی که می‌شنوی، و عمل
